

! RADOSTNÉ A MILOSTIPLNÉ VÁNOCE !

! ŠTASTNÝ, ZDRAVÍ PLNÝ A POŽEHNANÝ NOVÝ ROK !

Číslo 12.

Prosinec 1985.

Z V O N

148 Main St. - P.O.Box 639 - New Rochelle, N.Y. 10802.

Telefon: (914) 636-4225.

6. prosince

S V . M I K U L Á Š

Svatý Mikuláš je universální světec. Byl biskupem v městě Myře v maloasijské Lycii za vlády císaře Konstantina Velikého. Mezi světci byl slavný už v dobách arabských vpádů. Proto 62 vojáků z jiho-

italského města Bari, jacísi zbožní piráti, přenesli jeho ostatky do bezpečí, do svého rodného města.

9. května 1087 přijalo tyto ostatky s velkou ctí a slávou. Byly uloženy v proslulé městské katedrále, která je uměleckou i duchovní chloubou tohoto velkého přístavu.

Z Bari a také z Beneventa úcta k svatému Mikuláši se šířila po moři i po pevnině a dospěla až do dalekého Ruska, kde se biskup z Myry stal a dosud je národním patronem.

Svatý Mikuláš byl tak trochu sv. Františkem z Assisi, zvláště díky svým zázrakům, ve kterých se vždy projevovala taktní láska se snahou neponížit a neurazit, zejména vůči prostým a málo významným lidem. Malby ve františkánských kostelech ho proto často znázorňují ve společnosti sv. Františka a v tomto prostředí příběhy z jeho života se vyprávěly vždy znovu a znovu, aniž by někoho nudily, hlavně proto, že to byly příběhy velmi pestré a zajímavé. Kdybychom je chtěli vyprávět všechny, třeba jen velmi stručně, nestačila by celá kniha. Nejprizmatičtější jsou snad líčení o námořnících, které světec zachránil, když jejich loď zachvátila bouře (a námořníci skutečně ho považují za jednoho ze svých patronů), anebo jiná o malých školácích, od kterých je ostatně také uctíván jako jejich ochránce.

Mezi posledními je znám příběh, jehož hlavní postavou byl surový pohanský řezník v Myře. Ten podřezal 3 malé chlapce, rozsekal je na kusy a naložil je do láku. Zasáhl ale svatý biskup, malá tělíčka opět složil dohromady, vrátil jim život a řezníka obrátil na křesťanskou víru.

Proslulý a často vypravovaný je příběh o třech váčcích se zlatem. Světec je hodil oknem do domu tří počestných dívek, které jejich otec již zaprodal kuplíři, protože byly velmi chudé a neměly peníze na věno, aby se mohly normálně vdát.

V jiných legendách se mluví o zázračném rozmnožení jídla, o zastavených nespravedlivých popravách a odhalených křivých přísahách. Všude se to hemží dobrodiním prokázaným malým dětem a vyslyšenými modlitbami jejich rodičů. Je zde přebohatý materiál, který slouží jako ospravedlnění a podklad pro popularitu sv. Mikuláše a snad i ještě něco víc. Biskup z Míry a patron města Bari byl totiž ztotožněn s vybájenou postavou starce, který nosí o vánocích dětem dárky a činí je tak všude šťastnými.

Moderní Děda Mráz nepochybně se vyvinul právě ze sv. Mikuláše. Jeho kožíšinou podšitá kapuce je pouze jakousi moderní přeměnou biskupské mitry. Potvrzuje to ostatně i jeho jméno. V severoevropské, a nyní i v americké tradici je tento stařec nazýván Santa Klaus a to je vlastně jen zkrácenina německého slova Nikolaus - Mikuláš.

Třebaže byl takto přetvořen, zlaicizován biskup z Míry svatý Mikuláš, zůstává přesto symbolem štědrosti, ušlechtilosti a lásky, té bliženské lásky, která právě o vánocích se vyjadřuje tím nejvyšším a lidsky nejpříjemnějším způsobem.

(V JEDNOM SPOLEČENSTVÍ: Řím 1980)

* * *

Nech necení vysoko, čo by sa mohlo pokladať za niečo veľkého, ale v skutočnosti nech sa uznáva za neužitočného služobníka, ako hovorí Pravda: "Keď vykonáte všetko, čo sa vám rozkazalo, povedzte: Sme neužitoční sluhovia."
(Luk 17,10)

Vtedy bude mŕť byť naozaj chudobný a nahý duchom a povedať s Prorokom:
"Som osamotený a ubohý" (Žalm 24, 16).

A nikto nie je bohatší, nikto mocnejší, nikto slobodnejší, než ten, kto vie seba a všetko ostatné opustiť a za najmenšieho sa pokladať.

Mnohým sa zdá tvrdý tento výrok:
"Zapri sa, vezmi svoj kríž a nasleduj Ježiša!"
(Mat 16, 24; Luk 9, 23)

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* * *

M Š E S V A T Ā

* Proč obětujeme dary Bohu?

Obětujeme dary Bohu jako znamení, že uznáváme svrchované panství Boží nad sebou a nade všemi věcmi.

* Obětovali lidé vždy dary Bohu?

Ano. Už Kain a Ábel, synové Adama a Evy, obětovali Bohu. Když Noe vystoupil po potopě z archy, rovněž obětoval. Podobně Židé ve Starém zákoně obětovali mnoho obětí, jak je o tom poučil sám Bůh.

* Co těmto starozákonním obětem chybělo?

Lidé ve Starém zákoně mohli obětovat Bohu jen všední věci ze stvořeného světa (zvířata, obilí, ovoce, kadidlo). Nebyli schopni přinést v oběť Bohu sami sebe. Také kněží, kteří konali tyto oběti, byli obyčejní hříšní lidé. Takové oběti proto nedovedly usmířit Boha za hřích. Aby bylo učiněno zadost nekonečné spravedlnosti Boží, byla nutná oběť nekonečné ceny.

* Přijímal Bůh oběti Starého zákona?

Bůh přijímal oběti Starého zákona, protože předobrazovaly oběť Krista na kříži.

* * *

My jsme z vánoc udělali idylu:

Rozžehneme stromeček, rozdáme dárky a zasedneme k štědrovečerní večeři - Ty první vánoce nebyly idylou. Svatá rodina musela na cesty, když už P. Maria čekala dítě. V Betlémě nenašli nocleh, Ježíš se narodil v chlévě a na slámě. Pastýři byli vyburcováni ze spaní světlem a anděly, kterých se báli. Herodes a Jerusálém byli poděšeni příchodem mudrců.

Mají tedy vánoce být idylou, nebo ne?

Však aby byl Štědrý večer kouskem štěstí, k tomu je třeba také shánění a práce - maminciny, tatínkovy a možná i vaší. Tak nám vánoce připomínají, že Bůh chce naše štěstí - ale to štěstí nepadne samo do klína, je třeba si je připravit a něco pro ně udělat. Bůh udělal, co mohl. Musíme tedy i my udělat, co můžeme, nejenom pro tu chvilku štěstí u stromku, nýbrž pro své věčné štěstí u Boha.

- Otec František.

* * *

JSME JEDNA RODINA

VŠETCI SME BRATIA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V .

1. - Za zemřelého Dra. Josefa Černého - jeho manželka
- Za zemř. Dra. Jana Voženílka - paní M. Voženílková
2. - Za zdraví, Božie požehnanie a ochranu pre maminku Františku Mokráňovu - syn a dcéra s rodinami
- Za zemřelého Štěpána Jocha - manželé Dobošovi
3. - Za zdraví, Boží ochranu, požehnaní a na úmysly paní Anny Trlicové
- Za zemřelého manžela Františka a dceru Marii - paní Josefa Pavlicová s rodinou
4. - Za zemř. Bernarda Horáka - manž. Joe a Ann Sečkovi
- Za zemř. manžela, rodiče a sourozence - pí. Emilie Věnečková
5. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
- Za zemř. Františka Jurečku - paní Emilie Věnečková
6. - Za zomrelého manžela Anthony Hrubec - manželka Martha s rodinou
6. - Za zemřelou sestru Vlastu - manželé Drahomíra a Pavel Blaho
7. - Za zemřelého Dra. Zbislava Peterse v den jeho Narozenin - manželka
- Za zemřelou Marii Kosařovu - paní Růžena Kosařová
8. - Za zemřelého tatínka Karla Čermáka - jeho dcera s rodinou
9. - Za zemřelého Bernarda Horáka - manželé Frank a Mary Sečkovi
- Za zemřelou Helenu Kábrtovu - její manžel
10. - Za zemřelého tatínka Františka - pan František Hortvík
11. - Za zomrelého manžela Anthony Hrubec - manželka Martha s rodinou
- Za zemřelou sestru Vilmu - manželé Šebestovi
12. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová
13. - Za živou a zemřelou rodinu Filovu - manželé Frank a Mary Filovi
14. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
15. - Za živou a zemřelou rodinu Horákovu z obou stran - rodina Horáková
16. - Za zomrelého manžela Anthony Hrubec - manželka Martha s rodinou
17. - Za zomrelé rodiče - pan Jan Vagasský s rodinou
18. - Za živou a zemřelou rodinu Petrášovu - manželé Frank a Mary Filovi
19. - Za živou a zemřelou rodinu Filipkovu - manželé Frank a Mary Filovi
20. - Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zdraví rodiny Přibyslavské - paní Naďa Horáková
21. - Za zemřelého Karla Tomka - pan Leopold Slíva s rodinou
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnaní pro paní Boženu Helzlovou-Snížkovou, ředitelku Krajského divadla - krajané z New Yorku
22. - Za živé a zemř. členy rodiny Hlavatých z obou stran - rod. Hlavatých
- Za zemřelou rodinu Hřibovu - pan Leopold Slíva s rodinou
23. - Za zemřelou sestru Adélu - paní Helena Stachová
- Za zemřelého Roberta Horáka - jeho manželka
24. - Za zemřelého manžela Štefana - paní Jolana Pagáčová
- Za zemřelou manželku Zdenku - Dr. Vlastimil Vavrouch

25. půlnoční - Za všechny přítomné na mši sv. a jejich rodiny
25. ráno - Za živé a zemř. členy rodin Kašsparovy a Ministrový
- pan Mirek Kašpar a pan Jerome Minister
26. - Za zemřelou Janu Vondrákovu - Dr. Vlastimil Vavrouch
- Za zemřelou rodinu Slívovu - pan Leopold Slíva s rodinou
27. - Za zemř. Dra. Jaroslava Navrátila - Dr. Vlast. Vavrouch
28. - Za sourozence a příbuzné s rodinami
29. - Za živou a zemřelou rodinu Kubelkovu z obou stran - ro-
dina Kubelkova
30. - Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
31. - Za zemř. Dra. Václava Lásku a syna - manželka a matka

* * *

ZEMŘELI: Josef Příšovský, Naďa Ručová, paní Kanyerové bratr Štefan a paní Drahušce Blaho sestra Vlasta. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: **ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL, PROSÍME, SLYŠ NÁS!**

! MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

KŘTEM SVATÝM do Boží církve byla přijata Caroline Ann McMullan. Blahopřejeme! a **ABYS V NÁS MILOST KŘTU SVATÉHO ROZMNOŽIL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!**

Pan Nicolás V. Mara se dožívá **OSMDESÁTKY**. Pan Jindra Jelínek **PĚTASEDMDESÁTKY**, paní Anna Chmelová **SEDMDESÁTKY** a pan Karel Škrob a Dr. William V. Zeman **ŠEDESÁTKY**. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, stále veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s radostnou obětavostí pracovali na Martinském posvícení. Děkujeme zvláště našim neúnavným kuchačkám, tanečnímu souboru Limbora a všem kdo přispěli do Bufetu a do Tomboly.

P Ů L N O Č N Í M Š E S V A T Á

25.XII. (půlnoc mezi 24. a 25.) v dolním kostele v Astorii.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v (Manhattaně 1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10 hodin ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v **DOLNÍM KOSTELE**. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách je **SPOLEČNÁ SNÍDANĚ** a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

PODPORUJME NAŠE PODNIKY, OBCHODNÍKY A ŽIVNOSTNÍKY !

KE KONCI ROKU

Prosinec. A jako by nikdo nepovíval zelený prapor naděje z žerďí větví. Dokonáno... Nic letos už nepohne se vlahým poznamenáním fialky nebo drozda. Dokonáno, první mráz mosty spálil k minulosti, jež hvězdnou tmou kořenů sestupuje tam k pramenům, k matkám...

Říkám vám: Už dost bylo rozbito. Mějte úctu k minulosti, jež zůstává, k té plaché vůni moudrosti v záhybech jejich pláští. Minulost nejsou jen vrásky a vlasy plné sněhu, ani lupení pod nohama, jež na větve nevrátí se, šaty odložené, dni vypité, žaláře, z nichž jsme vyšli. Minulost, to je proud, závan hudby a krásných hlasů, výzva k hrdinství. Obětovat se. Nést břemeno, které drtí. A také prst mlčení na ústech sochy nad hučící řekou dění. Minulost žije v nás a s každým dechem jí přibývá. S každým rokem, jež pohřbíváme v paměti světla, minulost roste v nás jak dálky, z níž rosně vane, z níž nadějí zelená se...

Všude kroky a hlasy. Tříbro rolniček taje. Mám pocit těsné blízkosti zástupů v té vánoční vlahé noci. Z úst se jim pára valí, jak zpívají a zticha jsou zase. Králové s dary a pastýři s ovečkami v tom mokřém jase už předešli nás. Teď rozeznělou oblohou domoviny vybuchují a plynou květy, meteory a stíny...

(Jan Zahradníček: Ze sbírky "Čtyři léta")

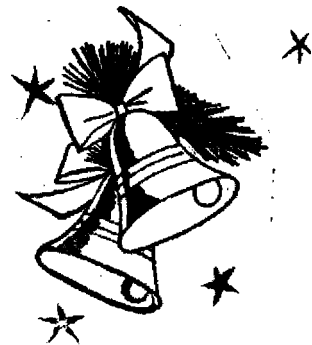
* * *

Svatí snoubenci jsou v jeskyni za Betlémem. Město hýří, hřeší nebo spí. Oni bdí. Na modlitbách. Jsou to modlitby za svět, prosby vstříc Vykupiteli. Tyto duše tvoří styčné body země s nebesy. Přivolávají příchod Boha, příchod milostiplný. Jsou to perly země. Svět jich nezná. Bůh o nich ví. A to stačí.

Je to překrásné: být styčným bodem země s nebesy. Vzít si na starost celé lidstvo. Pomáhat slepým a hluchým. Zvláště pak duchovně mrtvým.

Jsou lidé, kteří jsou bičem na lidstvo. Jiní jsou přítěží. Jiní zbyteční... - A jiní jsou modlicí se srdce země, lidstva. Buď jím i TY!

(Josef Hlouch: MINUTĚNKA)

V Á N O C E
B Ů H
M E Z I
N Á M I

Prvé Don Boskove styky s turínskym kráľovským dvorom začínali sa r. 1854, keď bol podaný na hlasovanie návrh Rattazziho proticirkevného zákona, ktorý horlivo podporoval i minister financií Cavour. Bol to zákon, ktorým vláda zbadala všetky rehoľnícke majetky. V decembri 1854 prišiel Don Bosko na obed do jedálne s listami v ruke a povedal:

- Dnes som písal trom dôležitým osobám: katovi, pápežovi a kráľovi.

Spolubratia sa pustili do smiechu. Nedivili sa síce, že píše katovi a pápežovi. Veď vedeli, že je v styku s úradmi turínskych žalárov, a poznali aj jeho čulú corespondenciu s Vatikánom. Ale zvedavosť ich štekľila, či naozaj písal aj kráľovi. Začali ho preto vyzvedať:

- A čo ste písali kráľovi?

- O čom sa mi snívalo dnes v noci?

- A o čom sa vám snívalo?

- Snívalo sa mi, že som bol pod naším podľubím pri vode. Tu príbehne ku mne dvorný lokaj, oblečený do služobných šarlátových šiat a volá: - Veľká novina! - Spýtal som sa ho, aká. - Veľký zármutok na kráľovskom dvore! Veľký zármutok! - zvolal dva razy a utekal preč. Napísal som to teda kráľovi, reku, aby vedel.

- O päť dní mal podobný sen. Lokaj však volal:

- Veľké zármutky na kráľovskom dvore.

Napísal kráľovi aj toto, lebo bol presvedčený, že tieto sny sú vyhrážkou a kráľovskej rodine oznamujú trest Boží, ak dá nešťastlivý zákon proti kláštrom odhlasovať. Výstraha nemala nijakého účinku. Zákon bol 28. novembra 1854 v snemovni predložený a 28. mája 1855 odhlasovaný. Nevystal však ani predvídaný trest. Medzitím totiž 12. januára náhle umrela kráľova matka, 20. januára kráľovná Mária Adléta a 11. februára kráľov brat Ferdinand Savojský, vojvoda Janova.

Roku 1863 sa potom kráľovský dvor so snemovňou a ministerstvami presťahoval z Turína do Florencie. Z Florencie bol Don Bosko r. 1865 prvý raz poverený politickou úlohou. Mal totiž rokovať medzi vládou a Vatikánom o vymenovaní nových biskupov. V Taliansku bolo v tom čase 108 uprázdnených biskupských stolcov. Niektorí biskupi totiž pomreli, iní boli vo vyhnanstve. A boli aj takí, ktorým vláda nedovolila zaujať miesta. Don Boska to trápilo. Lúto mu bolo duší, ktorým takéto pomery iba škodili. Preto všemožne sa usiloval, aby sa uprazdnené miesta nejakým spôsobom čím prv zaplnili. O tejto bolesti hovoril najprv pápežovi Píovi IX. Potom sa prostredníctvom svojich priateľov dozvedel, ako zmýšľa o tejto veci vláda.

Vláda bola ochotná vyjednávať. Listom Píia IX. zo dňa 6. mája 1865, ktorý poslal kráľovi Viktorovi Emanuelovi, sa rokovanie začalo. Pápež prosil kráľa, aby usušil aspoň niektoré slzy v očiach ubolenej Cirkvi a pristúpil k nejakej dohode. Dňa 17. mája poslal do Florencie Don Boska ako úradného poverenca, a vláda vyslala do Vatikánu ako chargé d'affaires poslanca Xa-

véra Vegezziho, ktorý bol známy svojou prítulnosťou k sv. Stolicí.

Takto sa teda začali veci dobre vyvíjať. Obe strany sa prispôbovali vzájomným požiadavkám. A dalo sa úfať, že všetko sa rýchlo a poctivo vyrieši. Podľa sardínskeho konkordátu piemontských biskupov vymenuje kráľ. Ostatných biskupov v Taliansku vymenuje pápež, ale najprv oznámi ich mená kráľovi a len potom vyhlási za biskupov. Kráľ zasa dovolil návrat biskupov z vyhnanstva, okrem malých výmieok, a zaviazal sa, že biskupské majetky ostanú nedotknuté. Pápež dovolil zrušenie niektorých menších biskupstiev a ich zjednotenie vo väčšie biskupstvo. Ale odmietol žiadosť, aby jeho boli predkládané vláde na schválenie a aby biskupi prisahali vernosť všetkým sardínskym zákonom. Na týchto základoch približovali sa k dohode obe strany. Ale nie darmo sa hovorí, že čert nespí. Nespal ani vtedy. Dohodu predčasne prezradil Cirkvi nepriateľský politik. Jedovaté, zlomyseľné novinárske články, schôdzky a ľudové zhromaždenia nahnali kráľovským ministrom strachu, a prestrašená vláda potom už trvala na svojich požiadavkoch. Dovolila však, aby sa biskupi vrátili z vyhnanstva do svojich diecéz. Takto teda dosiahol Don Bosko predsa len niečo, i keď nie veľa.

O rok neskrošie bol šťastlivejší.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

Koleda, koleda, Štěpáne!
Co to neseš ve džbáně?
Nesu, nesu koledu,

Upad jsem s ní na ledu;
psi se na mě sběhli,
koledu mi snědli.

Ten náš Pavel, to je kos,
ztratil boty, chodí bos.